

53 N° 2 1926

Bulle d'extension du jubilé de l'année Sainte
en 1926

O. CAGIANO

A. FRÜHWIRTH

p. 148 - 154

<https://www.nrt.be/fr/articles/bulle-d-extension-du-jubile-de-l-annee-sainte-en-1926-3196>

Tous droits réservés. © Nouvelle revue théologique 2026

Bulle d'extension du jubilé de l'année Sainte en 1926
(*A. A. S.*, XVII, 1925, p. 611, ss.).

Servatoris Iesu Christi benignitati habemus ex animo gratiam, quod per Annum sacrum, quem usitato heri sollemnissimoque Romanae Ecclesiae ritu conclusimus, et Nobis paene infinitos iucunditatis

fructus potiundos permiserit, et ad ingentem mortalium numerum gratiae veniaeque suae divitias misericors protulerit. Etenim ad centena millia, ex quovis civitatum ordine, fideles vel ex disiunctissimis omnium regionibus in almam hanc Urbem peregrini convenere : qui quidem advenae non tam civibus romanis, eodem ceteroqui studio sacrae indulgentiae fruendae inflammatis, quam catholico nomini universo et ipsis hominibus ab Ecclesia alienis mirabile fidei pietatisque suae visi sunt praebere spectaculum, voluntatesque praeterea suas cum Apostolica Sede et Nobiscum, arctius, si quidem necesse erat, copulaverunt. Optimo autem fructuosissimoque praeteriti Iubilaei exitu, quem tam crebris flagrantibusque precibus Deo per sacri temporis decursum admotis acceptum referimus, commovemur atque impellimur, ut, more institutoque decessorum Nostrorum, qui patuit Romae ad hesternum usque diem amplissimus veniae thesaurus, eundem universitati fidelium ubique terrarum, proximo anno, patere iubeamus. Hanc sane veniam indulgentiamque ut quam p'urimi participant, Venerabiles Fratres Episcopi curent, ut in singulis dioecesis cuiusque suae locis per divini verbi praedicationem, per sacras expeditiones vel spirituales exercitationes ad culpas suas populus deflendae eluendasque permoveatur et ad poenarum remissionem, quae sibi proposita est, impetrandam rite praeparetur : quod ut, in tanta cleri utriusque penuria, commodius fieri possit, a superiore consuetudine Nobis recedendum esse putamus, ex qua Iubilaeum extra Urbem non ultra semestre spatium producebatur. Iidem praeterea Episcopi fideles sibi commissos doceant, *ad eandem mentem Nostram*, quam in Iubilaeo pro Urbe indicendo aperuimus, idest pro evangelicae fidei propagatione, pro populorum pace et concordia, pro congruenti Ecclesiae catholicae iuribus ordinatione Sanctorum Palaestinae Locorum, eos potissimum *orare* Nobiscum ipsis oportere.

Itaque, auctoritate omnipotentis Dei, beatorum apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, *Iubilaeum* maximum, quod in hac sacra Urbe celebratum est, ad universum catholicum orbem per has *Litteras extendimus et in totum futurum annum prorogamus*, ita scilicet ut lucrificari possit a primis vespertis proximi diei festi Circumcisionis Domini ad plenum diem tricesimum primum mensis Decembris futuri anni mccccxxvi.

Quamobrem *omnibus* utriusque sexus *christifidelibus* ubique terrarum, *extra Urbem huiusque suburbium*, existentibus, etiam si annu sacro proxime elapsi Iubilaei veniam lucrati iam sint, apostolica auctoritate Nostra largimur, ut *plenissimam peccatorum indulgentiam* ac remissionem *adipisci* *bis queant*, idest primum aut sibi aut animis defunctorum expiandis, secundo autem in horum tatummodo levationem, dummodo *rite confessi ac sacra synaxi refecti* — quam ad rem confessio annua e: Paschalis

communio minime suffragabuntur, — intra futurum annum MDCCCXXVI, *ecclesiam loci praecipuam tresque alias ecclesias vel oratoria publica* ad hoc designanda, *semel in die, per quinque continuos vel seiunctos dies*, cum naturales tum ecclesiasticos, ad canonum normam computandos, *pie inviserint et ad mentem Nostram supplices Deo preces adhibuerint*. Iidem locorum Ordinarii sive per se ipsi sive per vicarios foraneos et parochos aliosve ecclesiasticos viros, quibus hanc potestatem, etiam, si libuerit, per integrum anni spatium utendam, permiserint, designabunt, praeter cathedralem ecclesiam in civitate episcopali et praecipuam in ceteris dioecesis locis, tres alias tam in illa quam in istis a quibusvis fidelibus visitandas : quodsi quattuor alicubi ecclesiae vel oratoria publica desint, Ordinarii, pro suo prudenti arbitrio, aut per se ipsi aut per suos delegatos decernere poterunt, ut in minore aedium sacrarum numero, et vel in una, ubi una tantummodo adest, quattuor illas diurnas visitationes agi liceat.

Ut autem iis consulamus, qui in peculiari rerum locorumque conditione versentur, haec statuimus quae sequuntur.

I. *Qui per annum fere semper navigant iterve faciunt*, iis fas esto, cum ad certam se stationem receperint, ibi iubilaeum semel lucrari, ea lege ut, ceteris simul parendo praescriptis, praecipuam loci ecclesiam uno tantummodo die quinquies invisant.

II. Ordinarii locorum aut per se ipsi aut per vicarios foraneos, per praelatos regulares quod ad eorum subditos, per parochos vel confessorios in dioecesi adprobatos, quibus huiusmodi fecerint potestatem — vel habitualiter atque extra confessionem exercendam, — possint, *si qui impediuntur* ne imperatas visitationes obeant, harum numerum, pro rerum personarumque necessitate, *contrahere et reducere* ; concedere, ut visitationes, nulla habita unius eiusdemque diei ratione, seiungi pro lubitu queant ; cum vero res postulaverit, eas dispensando commutare in alia religionis, pietatis caritatisve opera, ad singulorum condicionem accommodata, quae tamen aliunde non sint sub peccato debita. — *Impeditos* autem heic intellegi volumus *moniales, sorores religiosas, tertiarias regulares, pias feminas et puellas aliasve personas in gynaeceis seu conservatoriis degentes ; item anachoretas* monasticum regularemve *Ordinem profitentis* et potius contemplationi quam actioni vitae deditos, ut Cistercienses Reformatos B. M. V. de Trappa, Eremitas Camaldulenses et Carthusianos ; praeterea eos, qui aut *captivi* sunt aut in carceribus custodiuntur, et ecclesiasticos vel religiosos viros, *qui in coenobiis aliisque domibus*, emendationis causa, *detinentur*. Impediti ii quoque censeantur, *qui aut domi aut in nosocomiis sive morbo sive imbecilla valetudine labrant et quotquot aegrotis adsunt*, et generatim ii omnes, *qui certo impedimento prohibentur*

quominus statutas visitationes obeant : aequo autem iure esse volumus *operarios*, quos in Constitutione *Apostolico muneri*, die xxx mensis Iulii superiore anno data, descripsimus, et *senes* qui septuagesimum aetatis annum excesserint.

III. Ordinariis locorum pariter liceat — etiam per delegatos quos supra memoravimus eademque ratione — minorem visitationum numerum praestituere, a) *conlegiis* auctoritate ecclesiastica adprobatis sive *clericalibus* sive *religiosis* ; b) *confraternitatibus*, *piis unionibus*, atque *iis tantummodo laicorum consociationibus*, quarum sit *catholica opera* provehere ; c) *adulescentibus* qui in conlegiis vivunt vel conlegia, institutionis educationisque gratia, aut cotidie aut statis diebus celebrant ; d) *christifidelibus* omnibus, qui, *duce parochio*, vel sacerdote quem parochus delegarit, visitationes peracturi sunt. — Ea tamen lege Ordinarii visitationum minuant numerum, ut hi omnes, quos nominavimus, *pompâ instituta*, etiam sine suis insignibus, ad invisendas aedes sacras incedant.

IV. Ubicumque autem, quavis de causa, ita incedendi per publicas vias copia non erit, Ordinario loci eiusve delegatis liceat, ut supra, visitationum numerum contrahere et reducere, modo *intra aedis sacrae saepia* aut *pompâ ducatur* aut saltem *visitatio sollemniter communiterque fiat* ab omnibus ibi una congregatis. Ordinarius autem loci eiusve delegati ab obligatione confessionis et sanctae Communionis nullum alium exsolvant, nisi quem ab alterutra gravis morbus prohibeat.

Ad facultates quod attinet, confessariis, ceteroquin ad iuris normam ad probatis, tribuendas, quas in excipienda iubiliaei confessione salutariter adhibeant, haec, quae sequuntur, decernimus.

I. *Confessariis* illae *integrae sunt facultates* absolventi, dispensandi, commutandi, *quascumque ab hac Apostolica Sede* vel in perpetuum vel ad tempus, quoquo pacto, *legitime impetrarint* ; immo simul cumulateque, ad iuris praescriptum, et *pluries pro eodem poenitente* sive iis omnibus sive his, quae mox concessuri sumus, uti valide et licite possint. Quicumque autem poenitens, cum confessionem iubiliaei sincera lucrandae indulgentiae intertione instituit, absolutione, dispensatione, commutatione donatus erit, si postea, mutata voluntate, a complendis reliquis praescriptis operibus destiterit, eadem non idcirco irrita erit.

II. *Monialibus aliisque feminis*, quarum ad confessiones excipiendas, ex Codicis praescripto, specialis Ordinarii ad probatio requiritur, fas esto hanc dumtaxat iubiliaei confessionem apud quemvis confessarium ab eodem loci Ordinario pro utroque sexu adprobatum peragere : quae semel completa, iam nulla confessarius iste in eandem poenitentem iurisdictione gaudeat, nisi ad Codicis leges.

III. Confessarius eos omnes, pro quibus ab Ordinario loci vel a Nobis adprobatus sit, in confessione iubilaei excipienda, *absolvere* possit, in foro sacramentali tantum, a *quavis censura* a iure vel ab homine inflicta, occulta vel publica, aut ab Ordinario sibi reservata aut a iure Apostolicae Sedi *simpliciter specialive modo vel Ordinariis reservata* ; itemque a *quovis peccato*, utcumque gravi et Ordinariis vel S. Sedi *reservato* ; iniuncta tamen salutari poenitentia aliisque de iure iniungendis. — A *nulla ex* censuris Apostolicae Sedi *specialissimo modo reservatis* absolvere queat, *praeterquam a crimine absolutionis complicitis* a peccato turpi non plus *semel vel bis attentatae*. At confessario poenitenti praecipiat, a) ut complicem, si forte ad confitendum redierit, moneat cum de absolutionis a se impertitae invaliditate, tum de eiusmodi confessionibus apud alium confessarium iurisdictione munitum necessario iterandis ; b) ut, occasione relapsus remota, abstineat se in posterum ab audienda complicitis confessione, etsi a peccato complicitatis alias absoluti, quoad sine scandali et infamiae periculo fieri poterit. — Confessarius si quem a censura publica vel ab homine inflicta in foro sacramentali tantum absolverit, eum iubeat in foro externo se gerere ad praescriptum can. 2251 ; caveat autem confessarius ne quemquam publica-censura irretitum in foro conscientiae Deo reconciliet, nisi is paratus sit intra sex menses Ecclesiae satisfacere et scandalum damnumque reparare.

IV. Confessarius ne in foro quidem interno, nisi ad praescriptum can. 2254, eos absolvat, qui, aut in *censuram* aliquam incurrerint a Pio X *per Constitutionem Vacante Sede Apostolica* Romano Pontifici reservatam, aut *secretum S. Officii* alterumve simile violaverint ; itemque *praelatos cleri saecularis* ordinaria iurisdictione in foro externo praeditos *superioresque maiores religionis exemptae*, qui in censuram Romano Pontifici speciali modo reservatam publice inciderint.

V. *Haeretici*, praesertim qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvantur, nisi, abiurata saltem coram ipso confessario haeresi, scandalum, ut par est, reparaverint. Similiter quicumque *sectis massonicis aliisque* id genus veritis notorie *adscripti* sint, ne absolvantur, nisi praemissa coram confessario abiuratione aliisque servatis de iure servandis, a secta receperint et scandalum, quantum licuerit, removerint.

VI. Qui *bona vel iura ecclesiastica* sine venia acquisiverint, iis ne impertiat absolutio, nisi Ecclesiae satisfecerint vel saltem sincere promiserint se quamprimum satisfacturos.

VII. Qui *falsam sollicitationis denuntiacionem* admiserit, is ne absolvatur, nisi aut eam formaliter retractaverit, aut saltem ad eam quamprimum **retractandam atque ad sarcienda calumniae damna serio paratum se praebeat.**

VIII. Confessarius in ipsa tantummodo iubilaei confessione, ex iusta et probabili causa, omnia et singula vota privata, etiam Sedi Apostolicae reservata, iurata quoque, in alia pia opera dispensando commutare possit. Votum autem castitatis perfectae et perpetuae, etiamsi ab origine publice emissum sit in professione religiosa — neutiquam, contra, si poenitens fuerit in Ordine sacro lege caelibatus adstrictus, — subinde tamen, aliis eius professionis votis per dispensationem sublatis, firmum atque integrum manserit, similiter possit, ex iusta et probabili causa, in alia pia opera dispensando commutare. Votum vero a tertio acceptatum ne remittat neve commutet, nisi is, cuius interest, libenter expresseque consenserit. Votum denique non peccandi aliave poenalia vota ne commutet nisi in opus, quod, non minus quam ipsum votum, a peccando refrenet.

IX. Idem confessarius in excipienda iubilaei confessione dispensare possit, pro solo conscientiae foro, atque ad hoc unice ut poenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exerceat, a quavis irregularitate ex delicto prorsus occulto; item ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985 § 4°; sed in hoc homicidii voluntarii et abortus casu, poenitenti onus imponat, sub poena reincidentiae, recurrendi intra mensem ad S. Poenitentiarium et standi eius mandatis.

X. Similiter in solo foro conscientiae et sacramentali liceat confessario dispensare : a) ab impedimento prorsus occulto consanguinitatis in tertio vel secundo gradu collateralis, etiam attingente primum, quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum, imperata tamen consensus ad iuris normam renovatione, minime vero ad contrahendum vel in radice sanandum; b) ab occulto criminis impedimento — neutro tamen machinante — sive de matrimonio contracto agatur sive de contrahendo; iniuncta, in primo casu, privata renovatione consensus, secundum canonem 1135; imposita, in utroque, gravi diuturnaque salutari poenitentia.

Itaque haec omnia, quae per has Litteras constituimus ac declaravimus, volumus firma et valida existere et fore, ad effectum iubilaei ad universum catholicum orbem proferendi, non obstantibus contrariis quibuscumque. Earum autem exemplis atque excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eandem iubemus adhiberi fidem, quae hisce adhiberetur Litteris, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur liceat paginam hanc Nostrae concessionis et voluntatis et declarationis infringere vel ei, ausu temerario, contra ire. Quod si quis

attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die XXV mensis Decembris, in festo Nativitatis D. N. Iesu Christi, anno MDCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

O. CARD. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

A. CARD. FRÜHWIRTH,
Poenitentiarius Maior.

IOANNES ZANI-CAPRELLI, *Protonotarius Apostolicus.*

DOMINICUS SPOLVERINI, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco † Plumbi.

Reg. in Canc. Ap. vol. XXXIII, n. 4.